

WOJEWODA ŚLĄSKI

NPII.4131.1.957.2020

Katowice, dnia 25 listopada 2020 r.

Rada Miasta Gliwice

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XX/397/2020 Rady Miasta Gliwice z dnia 22 października 2020 r. w sprawie wyboru sposobu prowadzenia i formy wykonywania zadań własnych gminy z zakresu informatyzacji działalności związanej z realizacją zadań publicznych, w całości, jako sprzecznej z art. 4 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 827 z późn. zm.), dalej jako „ustawa”.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Miasta Gliwice postanowiła, że *W celu realizacji zadań własnych gminy polegających na zaspokajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej w zakresie zadań określonych w art. 7 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3, pkt 5, pkt 6, pkt 6a, pkt 7, pkt 8, pkt 10, pkt 11, pkt 12, pkt 13, pkt 14, pkt 15, pkt 16, pkt 17 i pkt 19 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 713), art. 4 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3, pkt 3a, pkt. 4, pkt 5, pkt 6, pkt 8, pkt. 10, pkt 15, pkt 16, pkt 17, pkt 19, pkt 20 i pkt 22 i ust. 3 oraz art. 92 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jednolity Dz. U. z 2020, poz. 920), poprzez informatyzację działalności związanej z realizacją tych zadań publicznych wykonywanych przez Miasto Gliwice oraz jednostki budżetowe Miasta Gliwice dokonuje się wyboru sposobu prowadzenia tego zadania w formie spółki kapitałowej z udziałem Miasta Gliwice.*

W ocenie organu nadzoru powyższa uchwała podjęta została z naruszeniem prawa.

W pierwszej kolejności wskazać należy na przepis art. 4 ust. 1 ustawy o gospodarce komunalnej, zgodnie z którym *Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o: wyborze sposobu prowadzenia i form gospodarki komunalnej (...).* Jednocześnie art. 1 ustawy stanowi, że *1. Ustawa określa zasady i formy gospodarki komunalnej jednostek samorządu terytorialnego, polegające na wykonywaniu przez te jednostki zadań własnych, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej.*

2. *Gospodarka komunalna obejmuje w szczególności zadania o charakterze użyteczności publicznej, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych.*

Zatem z powyższego wynika, że rada gminy może określić zadania i formę gospodarki komunalnej dla wykonywania zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej. Zadania własne gminy wykonywane w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty wskazane zostały w art. 7 ustawy o samorządzie gminnym.

Jednakże przedmiotową uchwałą Rada Miasta postanowiła o wyborze sposobu prowadzenia i formy wykonywania zadań własnych gminy z zakresu informatyzacji działalności związanej z realizacją zadań publicznych.

Zadanie dotyczące informatyzacji nie jest zadaniem własnym gminy, nie jest też wymienione w art. 7 ustawy o samorządzie gminnym. Informatyzacja oznacza bowiem pewien proces wykorzystywania metod przetwarzania informacji w różnych dziedzinach gospodarki. Nie stanowi ona odrębnego zadania gminy, lecz jedynie metodę ich wykonywania. Wskazać należy, że zgodnie z powołanym w podstawie prawnej uchwały art. 1 pkt 3, pkt 4 i pkt 6 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (tekst jedn. Dz.U. z 2020 r., poz. 346 ze zm.) jednostki samorządu terytorialnego i ich organy jak również jednostki budżetowe i samorządowe zakłady budżetowe realizując zadania publiczne dążą do *dostosowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz do Krajowych Ram Interoperacyjności systemów teleinformatycznych w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i jawność używanych standardów i specyfikacji*, (pkt 3), *dostosowania rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej z podmiotami publicznymi do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji z podmiotami publicznymi oraz do Krajowych Ram Interoperacyjności systemów teleinformatycznych w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i jawność używanych standardów i specyfikacji*, (pkt 4), *wymiany informacji drogą elektroniczną, w tym dokumentów elektronicznych, pomiędzy podmiotami publicznymi a podmiotami niebędącymi podmiotami publicznymi*, (pkt 6). Zatem system informatyzacji ma na celu dostosowanie systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań, rejestrów publicznych i wymiany informacji do określonych wymagań teleinformatycznych, które będą wspomagać wykonywanie zadań publicznych.

Zatem sama informatyzacja nie stanowi zadania publicznego, nie stanowi ona zadania w rozumieniu ustawy o gospodarce komunalnej, nie jest zadaniem o charakterze użyteczności publicznej, którego celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych. W związku z tym nie ma możliwości wskazania, że dla informatyzacji dokonuje się wyboru sposobu prowadzenia tego zadania w formie spółki. Tym samym przedmiotowa uchwała jest niezgodna z prawem.

Powyżej opisane uchybienie w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa

w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/OI 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

W świetle powyższego należy uznać, że stwierdzenie nieważności uchwały Nr XX/397/2020 Rady Miasta Gliwice z dnia 22 października 2020 r. w sprawie wyboru sposobu prowadzenia i formy wykonywania zadań własnych gminy z zakresu informatyzacji działalności związanej z realizacją zadań publicznych - w całości jest uzasadnione i konieczne.

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Z up. Wojewody Śląskiego

Krzysztof Nowak
Wydział Nadzoru Prawnego - Dyrektor Wydziału
Nadzoru Prawnego

